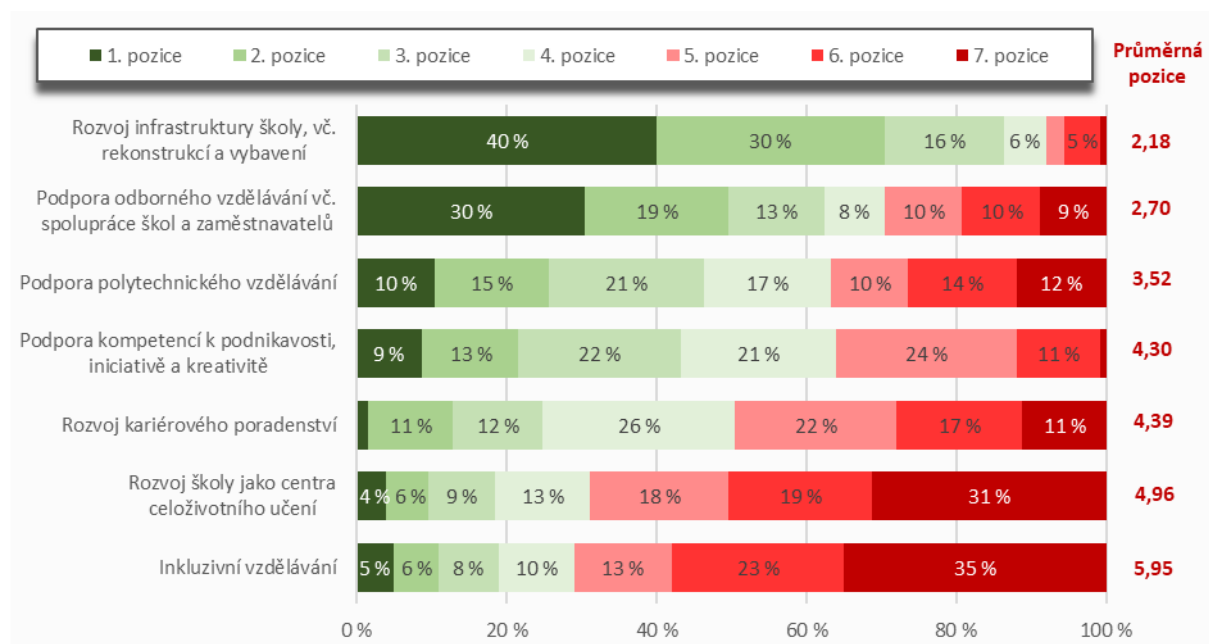

Jihomoravský kraj

Pro střední a vyšší odborné školy v Jihomoravském kraji patří mezi nejdůležitější intervence rozvoj infrastruktury škol, včetně rekonstrukcí a vybavení a podpora odborného vzdělávání, včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů. Podporu odborného vzdělávání na první pozici uvedlo 30 % škol a rozvoj infrastruktury umístilo na první místo 40 % škol. Na třetím místě se nachází podpora polytechnického vzdělávání. Ačkoliv na první místo řadí podporu kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě pouhých 9 % škol, u více než poloviny škol se umísťovala do čtvrté pozice. Rozvoj kariérového poradenství, rozvoj školy jako centra celoživotního učení a inkluzivní vzdělávání naopak školy v Jihomoravském kraji zhusta staví na poslední příčky.

V následující části se vždy nachází tři, školami nejčastěji zmiňované, aktivity, překážky a opatření.

Podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů

Střední a vyšší odborné školy v rámci rozvoje této intervence spolupracují s odborníky z praxe, zapojují je do výuky a pořádají s nimi přednášky (70 %). Odborný výcvik a praxe žáků probíhají v reálném pracovním prostředí, přímo u zaměstnavatelů (64 %) a 42 % škol spolupracuje se ZŠ během pracovní výchovy a prezentuje v nich aktivity daného oboru.

Mezi nejčastější překážky, na které školy v této intervenci narážejí, se řadí nemožnost firem přizpůsobit se vzdělávacím potřebám žáků a nedostatečná disciplína a motivovanost žáků pro práci v reálném prostředí (shodných 39 %). Dalším problémem je pak nezáměr firem o spolupráci se školami (36 %) a také malá dostupnost firem vhodných pro daný obor a zaměření (29 %).

V této povinné intervenci by 54 % škol uvítalo zajištění finančních prostředků pro praxe žáků (např. úhrada zdravotních prohlídek) a přednášky a jiné formy účasti odborníka z praxe. Dalším častěji zmiňovaným opatřením jsou sázky pro pedagogy na pracovištích a v moderních provozech nejen v České republice, ale i v zahraničí (53 %). Zhruba polovina škol by pak také ocenila sázky žáků v zahraničních firmách pro podporu výuky cizích jazyků (51 %).

Podpora polytechnického vzdělávání

V Jihomoravském kraji zahrnují více než tři čtvrtiny škol (77 %) do výuky polytechnických předmětů laboratorní cvičení, pokusy, exkurze a projektovou výuku. Školy také často (76 %) zapojují žáky do soutěží a olympiád a 53 % škol organizuje motivační akce pro žáky ZŠ.

Nejčastěji se školy potýkají s nedostatkem financí na úhradu vedení nepovinných předmětů (61 %) a nedostatečnými znalostmi žáků základních škol (55 %). Zhruba v polovině škol nejsou učitelé polytechnických předmětů jazykově vybaveni pro výuku v cizích jazycích (53 %).

Nejvíce požadovanými opatřeními k rozvoji polytechnického vzdělávání jsou zlepšení vybavení odborných učeben, laboratoří a dílen odborného výcviku (77 %), zvýšení počtu a kvality PC, notebooků, či tabletů ve škole (74 %) a také nákup softwarového vybavení pro podporu rozvoje polytechnického vzdělávání (83 %).

Podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě

Povinná intervence, která se umístila v souhrnu priorit škol na čtvrté pozici, je podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě. Školy v rámci jejího rozvoje učí žáky především myslet kriticky, vnímat problémy ve svém okolí a nacházet inovativní podnikatelská řešení (62 %) a také vychovávají k podnikavosti své žáky v rámci všeobecného (56 %) i odborného (47 %) vzdělávání.

Více než polovina škol (54 %) Jihomoravského kraje se potýká s nedostatkem finančních prostředků pro realizaci vzdělávání mimo vlastní výuku a následně i s malým zájmem žáků o ekonomické aktivity, cvičení a projekty (50 %). Jen o něco menší podíl škol (48 %) naráží v Jihomoravském kraji na nedostatek výukových materiálů, pomůcek a metodik.

Nejčastěji (69 %) uváděným opatřením, které by školám pomohlo v rozvoji této intervence, je podpora školních projektů typu dnů otevřených dveří, sportovních dnů, výstav či školních plesů a následně kvalitativní či kvantitativní zlepšení ICT vybavení školy (66 %). Dále by 65 % škol mělo zájem o účast mladého podnikatele či jiného odborníka z praxe ve výuce.

Rozvoj kariérového poradenství

Nejčastější aktivity, kterým se školy věnují, jsou jednoznačně organizování exkurzí a besed pro kariérovou orientaci žáků (90 %) a spolupráce se zaměstnavateli či VŠ při náborových aktivitách (78 %). Přibližně stejný podíl škol (77 %) následně poskytuje pro své žáky individuální poradenství.

Dalšímu rozvoji kariérového poradenství nejčastěji brání nedostatek finančních prostředků (58 %), nízká časová dotace pro poradce a malý zájem o tuto problematiku ze strany žáků a rodičů (obojí 47 %). Přibližně třetinu škol také shodně trápí malý zájem ze strany zaměstnavatelů a absence pozice samostatného kariérového poradce (32 %).

V opatřeních, která by školám nejvíce pomohla, se zrcadlí již zmíněné překážky. Mezi nejčastěji uváděné patří finanční prostředky na realizaci exkurzí a besed (81 %). O něco menší podíl škol (55 %) by měl zájem o rozvoj spolupráce s VŠ a 54 % o vytvoření odpovídající časové dotace pro kariérového poradce.

Rozvoj školy jako centra celoživotního učení

V rámci rozvoje školy jako centra celoživotního učení se školy věnují především dalšímu vzdělávání pedagogů (38 %) a následně rekvalifikacím a zájmovému vzdělávání pro veřejnost (obojí 26 %). Školy se také zabývají odborným vzděláváním pro zaměstnavatele (24 %).

Mezi nejčastější překážky v rozvoji celoživotního učení na škole patří malý zájem o další vzdělávání ze strany dospělých (49 %) a nedostatek financí pro pracovníka, který by tuto oblast na škole zaštiťoval (48 %). Překážkou je i malý zájem pedagogů o výuku v programech dalšího vzdělávání (36 %).

Školy by za účelem rozvoje v této oblasti uvítaly pomoc s přípravou pedagogů jako lektorů dalšího vzdělávání (50 %), finance na kvalitní materiál (48 %) a zlepšení ICT školy po kvalitativní i kvantitativní stránce (47 %).

Inkluzivní vzdělávání

Z výsledků šetření vyplývá, že inkluzivní vzdělávání nepatří mezi priority většiny škol. Na první čtyři příčky ho v souhrnu umístila méně než třetina. Přesto k aktivitám, na kterých se podílí drtivá většina škol, patří evidence žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (94 %) a spolupráce se školskými poradenskými zařízeními, která mají žáky v péči (87 %). Mezi často zmiňované aktivity také patří skutečnost, že vyučující volí formy, metody a styl výuky v souladu se speciálními vzdělávacími potřebami žáků (86 %).

K nejčastěji zmiňovaným překážkám v realizaci inkluzivního vzdělávání patří nedostatek finančních prostředků (51 %), příliš velký počet žáků ve třídě (46 %) a nedostatečné vzdělání vyučujících v této oblasti (38 %).

V nejčastěji požadovaných opatřeních se podobně jako u kariérového poradenství odráží výše uvedené překážky. Školy uváděly, že by jim nejvíce pomohly odpovídající finanční prostředky (63 %). Dále zmiňovaly zejména další vzdělávání pedagogických pracovníků, především v oblasti metod a forem práce a organizace vzdělávání (58 %) a rovněž v oblasti forem hodnocení žáků či využívání formativního hodnocení (44 %).

Nepovinné oblasti

Zaměříme-li se na nepovinné oblasti, za nejdůležitější považují školy v Jihomoravském kraji oblast ICT, včetně potřeb infrastruktury (podpora digitálních kompetencí, konektivita škol). Uvedlo tak 91 % škol.

Na druhém místě se pak nachází jazykové vzdělávání včetně potřeb infrastruktury, které považuje za důležité 83 % škol. Tři čtvrtiny škol označily za důležitou podporu matematické gramotnosti a podporu čtenářské gramotnosti uvedlo 70 % škol.

Pouhá 2 % škol nepovažují za důležitou žádnou z nepovinných oblastí.